

els habitants de la vila així ho dèiem. No és un llac, que, segons el diccionari, és una “acumulació d’aigua d’alguna extensió situada en una depressió a l’interior dels continents (llac Lemán, llac Victòria, llac Ontàrio)”. I sí que és un estany, que s’entén com una “massa d’aigua d’extensió reduïda, natural o artificial, que sol ser més petit que un llac (estany del Retiro)”. Queda clar que un llac mai és artificial i el nostre estany ho és.

Curiosament, aquest és un assumpte que ja desconcertava els puigcerdanencs el 1933. És clar que, aleshores, es referien a la “colònia veraniega”. En el setmanari *Ceretania* del 13 d’agost del 1933, un escrit titulat “Quedem que és estany” comentava: “La mania que té la nostra colònia d’anomenar *llac* i *lago*, això parlant en català, el nostre estany”. No arribem a capir el que poden trobar d’indesitjable a la paraula *estany*, que els puigcerdanencs usem sense excepció”.

Dons bé, la pregunta, actualment, ha de ser la mateixa: què troben de dolent, actualment, moltíssims puigcerdanencs i institucions a anomenar *estany* el nostre estany?

Joan Manuel Casanovas García
Subscriber Puigcerdà

A Puigcerdà no hi ha llac

Estic observant, ja des de fa temps, que la paraula *llac* es fa servir quasi sempre per referir-se a la massa d’aigua que tenim a Puigcerdà. En realitat allà hi ha un estany, i sempre